

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

ΕΝΑΤΗΣ (Θ΄) ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ 1351
συγκληθείσης

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2014

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

ΕΝΑΤΗΣ (Θ΄) ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ 1351
συγκληθείσης

ἈΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΑΤΗΣ (Θ´) ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ 1351 συγκληθείσης

ψαλλομένη τῇ Β' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν

Ποίημα Θεοτέκνης Μοναχῆς Ἀγιοστεφανίτισης

ΕΝ Τῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους *ι'* καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα *δ'*, τῶν Ἀγίων Πατέρων Στιχηρὰ Προσόμοια *γ'* καὶ τοῦ Τριωδίου *γ'*.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Στιχηρὰ τῶν Πατέρων.

Ἦχος α' . Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Θεολαμπῆ σε ἀστέρα, σεπτὲ Γρηγόριε, Συνόδω τῇ Ἐνάτῃ, σὲ ἐπέγνωσαν πάντες, οἱ ἔνθεοι Πατέρες, οἱ μετὰ σοῦ, τὸν Βαρλαάμ ἐκδικάσαντες, αἰρετικῶν καταλόγω, ὅτι κτιστὴν, θεῖαν χάριν διεκήρυττε.

Στήλη πυρὸς ἀνεδείχθης, Πατέρων σύλλογε, ἐκλύων φληναφίας, Βαρλαάμ πλανηθέντος, καὶ λέγοντος ἐγγίζειν στοχαστικῶς, τῷ Θεῷ τὴν διάνοιαν, τὴν φιλοσόφως ἀσκοῦσαν τὴν λογικὴν, καὶ οὐχὶ διὰ καθάρσεως.

Τὴν ἱερὰν ἡσυχίαν, πολλοῖς ἐν δάκρυσιν, καὶ συντριβῇ καρδίας, τὴν εὐχὴν ἐξασκοῦντας, ἐκήρυξας Γρηγόριε θαυμαστέ, δυνησόμεθα ἅπαντες, ἐλεηθῆναι καὶ θεᾶν θείου φωτός, ἀπολαῦσαι καθαρεύοντας.

Ἐκ τῆς εὐχῆς εὐθυδρόμως, Πάτερ προέτρεπες, ἀνέλθωμεν συντόνως, μονασταὶ καὶ μιγάδες, εἰς ὕψος θεωρίας, σιγῇ νοερά, καὶ φῶτος πλησθησόμεθα, ἐκ τῶν ἀκτίστων Τριάδος ἐνεργειῶν, τῷ ἐλέει Παρακλήτορος.

Δεῦτε χριστώνυμοι πάντες, συμφώνως μέλψωμεν, θεοφεγγεῖς Πατέρας, τοὺς ἐν Ῥώμῃ τῇ Νέᾳ, ἀθρόως συναχθέντας, σὺν Βασιλεῖ Ἰωάννῃ θεόφρονι, βοῶντες χαῖρε χορεία τῶν εὐσεβῶν, καὶ θεόκλητος ὁμήγουρις.

Τὸν μὴ παυσάμενον χρόνοις, πολλοῖς κραυγάζοντα, ἐν ἱεροῖς σπηλαίοις, φώτισόν μου τὸ σκότος, Γρηγόριον ὑμνήσωμεν τὸν

σοφόν, καὶ τοῦ Πνεύματος σκῆνωμα, λατινοφρόνων τὰς πλάνας, ὡς τοὺς ἰστούς, τῆς ἀράχνης διαλύσαντα.

Δεῦτε Κωνστάντιον πάντες, ἀνευφημήσωμεν, Καλλίστην, Θεοδότην, Ἐπίχαριν Ὀσίαν, σὺν θείῳ Γρηγορίῳ μυσταγωγῶ, Θεοδοσίον ἔνθεον, καὶ τὸν Μακάριον ἅμα τὸν ἀσκητὴν, ὧν εὐχαῖς δεκταῖς σωθείημεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τοὺς πνευματοφόρους σήμερον Πατέρας τιμήσωμεν, τὰ νοητὰ στόματα τοῦ Λόγου, τοὺς Βασιλικαῖς προτροπαῖς ἐν τῇ Νέᾳ Ῥώμῃ, τὴν Ἐνάτην Σύνοδον συγκροτήσαντας· ἐν ἧ περι τοῦ δόγματος τῆς θεώσεως, ὁ Θεσσαλονίκης θεῖος Γρηγόριος, τὸ πάνσεπτον σκεῦος τοῦ Παρακλήτου, ἠγεῖτο τοῦ διαλόγου. Ὅστις τῇ ἐμπειρίᾳ τῆς θεοπτίας, καὶ τῶν Γραφῶν καὶ Πατέρων ταῖς θεοπνεύστοις ῥήσεσι, Βαρλαάμ καὶ Ἀκίνδυνον, τὸν πολυκίνδυνον, πλανηθέντα ἐναπέδειξεν. Οὗτοι γὰρ φάσμα ἐνόμιζον τὸ Φῶς τῆς θεοπτίας, καὶ κτιστὰς τὰς ἐνεργείας τῆς Θεότητος. Ὅθεν συμφώνως οἱ σύεδροι ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας τούτους ἀπέκοψαν, καὶ τοὺς ὁμοια φρονοῦντας, ὡς μέλη μιὰ καὶ ἀπόβλητα. Ὡν τῆς δυσσεβοῦς τῶν Λατίνων πλάνης, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ φώτισον καὶ αὐτοὺς ἐπιστραφῆναι, τῇ Μιᾷ καὶ Ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ.

Καὶ νῦν. Ἀναστάσιμον Θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ι', 14)

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· ἰδοὺ, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς Πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν καὶ Κύριος τῶν κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. Ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου καὶ οὗτος Θεὸς σου, ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. α', 1-10)

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν· ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει ἄφρονας. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέῳ ἁμαρτίας· ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δό-

λον καὶ ἐπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἀθρώσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ· ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής· ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γνῶσιν ἔχει φωνῆς. Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ λάθῃ οὐδὲ μὴ παροδεύσῃ αὐτὸν ἐλέγχουσα ἢ δίκη. Ἐν γὰρ διαβουλίαις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοή πρὸς Κύριον ἤξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ· ὅτι οὓς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

Σοφίας Σειράχ τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. λδ', 9-17)

Ἄνῆρ πεπαιδευμένος ἔγνω πολλὰ καὶ ὁ πολύπειρος ἐκδιηγῆσεται σύνεσιν. Ὅς οὐκ ἐπειράθη ὀλίγα οἶδεν, ὁ δὲ πεπλανημένος πληθυνεῖ πανουργίαν. Πολλὰ ἐώρακα ἐν τῇ ἀποπλανήσει μου καὶ πλείονα τῶν λόγων μου σύνεσις μου. Πλεονάκις ἕως θανάτου ἐκινδύνευσά καὶ διεσώθην τούτων χάριν. Πνεῦμα φοβουμένων Κύριον ζήσεται, ἢ γὰρ ἐλπίς αὐτῶν ἐπὶ τὸν σῶζοντα αὐτούς. Ὁ φοβούμενος Κύριον οὐδὲν εὐλαβηθήσεται καὶ οὐ μὴ δειλιάσῃ, ὅτι αὐτὸς ἐλπίς αὐτοῦ. Φοβουμένου τὸν Κύριον μακαρία ἢ ψυχὴ· τίτι ἐπέχει καὶ τίς ἀντιστήριγμα αὐτοῦ; Οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν· ὑπερασπισμὸς δυναστείας καὶ στήριγμα

ἰσχύος, σκέπη ἀπὸ καύσωνος καὶ βοήθεια ἀπὸ πτώσεως, ἀνυψῶν
ψυχὴν καὶ φωτίζων ὀφθαλμούς, ἴασιν διδούς, ζωὴν καὶ εὐλογίαν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος β'. [Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου].

Ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασι, καθαγνίσας τὸν νοῦν, ἐν τῷ Ἄθῳ
Γρηγόριε, ἀγγελικῶς ἐπολιτεύσω· καὶ θεωρίαις καὶ πράξεσι, τὸν
ἄδυτον γνόφον ὑπελθών, ἀποκαλύψεων θείων ἠξίωσαι, καὶ τῶν
αὐτῶν ἐλλάμψεων, κρυφιομύστης ὥφθης, καὶ θεατῆς τῶν ὑπὲρ
λόγον καὶ θεωθεῖς ἐν μεθέξει, πρὸς τὴν κτῆσιν ταύτης ὀδηγεῖς,
τῷ σῶ ὑποδείγματι· ἔνθεν στῦλος καὶ ἐδραῖωμα, τῆς Ἐκκλησίας
γένονας, θεολογίας ῥεῖθρα ἄφθονα, ἐν αὐτῇ πηγάσας· δι' ὧν τῶν
εὐσεβῶν μὲν τὰς ψυχὰς ἀρδεύεις, τῶν ἀσεβῶν δὲ κατακλύζεις
τὰς φρένας, καὶ πάντα διεγείρεις βοᾶν· Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α'.

Σκίρτα καὶ χόρευε εὐφροσύνως, ὁ Παλαμικὸς ἐν Νέᾳ Ῥώμῃ ἐ-
πίσημος οἶκος· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνεφύησαν, ὥσπερ ἄνθη θεοειδῆ,
πλειὰς ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας, ὁμοτρόπων τῇ ἀσκήσει, καὶ ὁμοδέ-
κτων ταῖς ἐλλάμψεσιν. Ὁ θεῖος Κωνστάντιος ὁ κλεινός, τὸ τῆς
Συγκλήτου ἐπίλεκτον μέλος, καὶ ἡ Ἁγία Καλλίστη ἡ μήτηρ, καὶ
καλλίνικος μονάστρια, Γρηγόριος ὁ μέγας Ἱεράρχης, ἡ τῆς νοε-
ρᾶς ἐργασίας κορυφαία ἀκρότης, ὁ ἕξοχος θεατῆς τῆς ὑπερφώτου

ἀγλαΐας τῆς θεότητος, καὶ οἱ ὅσοι ἀντάδελφοι ἀσκηταὶ καὶ συνο-
δίται, Μακάριος καὶ Θεοδόσιος. Σὺν τούτοις αἱ εὐγενεῖς μονάζου-
σαι, Ἐπίχαρις καὶ Θεοδότη, αἱ πεπροικισμένοι ποικίλαις χάρισι.
Τούτους ἅπαντας ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, πλουτοῦσα ὡς Προ-
στάτας, πρὸς τὴν θεάν τῶν ἀθεάτων καθέλκεται, τῷ δὲ τὰ πάντα
χορηγοῦντι, Τριαδικῷ καὶ Ἀρχιφώτῳ Θεῷ, προσάγει τὴν εὐχαρι-
στίαν, αἰτουμένη ἐξ αὐτοῦ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, καὶ ἡσυχίας
τὴν ἔφεσιν.

Ἦχος γ' . Τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Θ' Συνόδου.

Σκιρτήσατε σήμερον, σπήλαια καὶ ἄλση, καὶ τῆς ἡσυχίας οἱ ἐ-
ρασταί, ῥόδοις τῶν ἀσμάτων καταστέψωμεν, τοὺς τῆς Ἐνάτης
Συνόδου θεοφόρους Πατέρας· ὧν τὸν θεοειδῆ βίον ζηλώσαντες,
αὐξήσωμεν τῆς ἐγκρατείας τὴν ἔμπονον ἀσκησιν, καὶ ἐν πνεύμα-
τι συντετριμμένῳ τῷ Κυρίῳ βοήσωμεν· θεογνωσία στήριξον ἡ-
μᾶς, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ ποιήσον καὶ ἡμᾶς, λαμ-
πάδια τῆς ἀκτίστου σου Χάριτος.

Δόξα. Ἦχος α' .

Ἀγάλλου ἐν Κυρίῳ, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνή-
μῃ, τῶν Ἁγίων Πατέρων, τῆς σεπτῆς καὶ ἀγίας Ἐνάτης Συνόδου.
Ἐν ταύτῃ γὰρ Βασιλικῇ προσκλήσει, οἱ Ὅσοι Πατέρες συνηθροί-
σθησαν, ἐν τῇ τοῦ Κωνσταντίνου Πόλει, καὶ τοὺς ἐν πλάνῃ διαλε-
γομένους, φιλοσόφους ἀπερῶριψαν, καὶ ὡς αἰρετικούς, ἀναθέματι
ἔθεσαν· ὡς λέγοντας ἀπρόσιτον εἶναι τὴν θεότητα, ἄνευ ἀκτί-
στων ἐνεργειῶν, δι' ὧν ὁ κόσμος ἅπας συντηρεῖται, καὶ οἱ καθα-

ροὶ τῇ καρδίᾳ εἰς θέωσιν ἄγονται. Ἄνευ γὰρ τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν τῆς Θεότητος, οὐ Μυστήρια τελοῦνται, οὐδὲ ἅγιοι ἀναδείκνυνται. Ὡν τῆς λατινόφρονος λύμης, λυτρώσεως Χριστέ, τοὺς καὶ νῦν παραμένοντας, ἐν αἰρέσει διεγνωσμένη, καὶ σῶσον ἡμᾶς Ἀγαθέ, τῷ ἐλέει σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις, προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὸν στίχον

Ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. **Τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ἦχος α' .**

Σταλάξατε τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ οἱ βουνοὶ ἀγαλλίασιν, καὶ οἱ ἐν τοῖς σπηλαίοις δοξολογίας ἀναπέμψατε. Ἴδου γὰρ ἔφθασεν ἡμέρα εὐφροσύνης, ἐν τῇ ἁγία καὶ σεπτῇ μνήμῃ τῆς Ἐνάτης Συνόδου. Ἐν ταύτῃ γὰρ ὁ ἱερός καὶ θεῖος Γρηγόριος, περιτράνωσ διεκήρυξεν, ὅτι εὐχαῖς μὲν καὶ νηστείαις, καὶ τῶν Γραφῶν ταῖς ἐγκύψεσι, τῆς θεογνωσίας πειραν ἔχομεν. Διὰ δὲ τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν τῆς Θεότητος, οἱ ὀσιακῶς ζῶντες εἰς τὰ τῆς θεώσεως ὕψη ἀνέρχονται. Ὅθεν τῶν δοκησισόφων τὰς θέσεις Γρηγορᾶ, Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου, τῶν λεγόντων κτιστὸν τὸ φῶς τὸ Θαβώρειον, κτιστὰς δὲ καὶ τὰς ἐνεργείας τῆς Θεότητος, ἅπαντες συνοδικῶς οἱ

σεπτοὶ Πατέρες κατεδίκασαν· ἥς δυσθεΐας ρύσειας ἡμᾶς, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τοῦ Ἦχου.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον κ.λπ. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Ἀπολυτικά. Τὸ Ἀναστάσιμον.

Εἶτα, Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ἦχος πλ. δ' .

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδάσκαλε, τῶν Μοναστῶν ἡ καλλονή, τῶν θεολόγων ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος, Γρηγόριε θαυματουργέ, Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα, κῆρυξ τῆς χάριτος, ἰκέτευε διὰ παντός, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου διὰ τὴν Ἐνάτην.

Δόξα. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν Γρηγόριον πάντες, τὸν θεόπνουν τιμήσωμεν, τὸν ἐν τῇ Ἐνάτῃ Συνόδῳ, ἱερῶς ἠγησάμενον, ὁμοῦ σὺν ἐπισκόποις τὸν Θεόν, εἰπόντα τῇ οὐσίᾳ ἀναφῆ, ἐνεργείαις δὲ ἀκτίστοις πάντας ἡμᾶς, φωτίζοντα τοὺς κρᾶζοντας· δόξα τῷ καταλάμπαντι ὑμᾶς, δόξα ὑμᾶς τῷ σοφίσαντι, δόξα τῷ μεγαλύναντι τρανῶς, δόγμα τὸ σωτήριοιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τοῦ Ἦχου.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΩΙ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, ἀντὶ δὲ τοῦ Ἀμώμου, λέγομεν τὸν Πολυέλεον.
Καθίσματα Ἀναστάσιμα καὶ τὰ τῶν Πατέρων.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν. Καθίσματα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Προέστης εὐσθενῶς, τῆς Ἐνάτης Συνόδου, Γρηγόριε κλεινέ,
Κωνσταντίνου τῆ Πόλει, καὶ πλάνας κατήργησας, σὺν Πατράσι
θεόφροσι, Βαρλαάμ ὁμοῦ, καὶ τῶν αὐτῶ ὁμοφρόνων, τῆ σοφία
σου, καὶ τῆ ἐνθέῳ σου πείρα, ὡς ὄπλοις χρησάμενος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὅμοιον.**

Παντάνασσα Ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, τοῦ Ὁρους ἡ σεπτῆ, ἔ-
φορός τε καὶ μήτηρ, Γρηγόριον τὸν νήφοντα, ἐξαιρέτως ηὐλόγη-
σας, καὶ κατέστησας, θεολογοῦντα θεόπτην, ἵνα πάνοπλος, ἐν τῇ
Ἐνάτῃ Συνόδῳ, κηρύξη τὰ πρέποντα.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. **Θείας πίστεως.**

Θεῖῳ Πνεύματι καταλλαμφθέντες, οἱ θεόληπτοι σεπτοὶ Πατέ-
ρες, ἐν τῇ Ἐνάτῃ Συνόδῳ ἠσχύνατε, τοὺς τὸ Θαβώρειον Φῶς δια-

βάλλοντας, καὶ ἐργασίαν εὐχῆς πλάνην λέγοντας· ὅθεν ἅγιοι, τὰ δόγματα διασώσαντες, ἡμῖν φωταγωγοί, τῇ πίστει πέλετε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεοτόκον σε ὁμολογοῦντες, οἱ θειότατοι σεπτοὶ Πατέρες, τῇ σῇ πρεσβείᾳ σφοδρῶς ἐτροπώσαντο, τοὺς ἀσεβῶς κτιστὴν χάριν πρεσβεύοντας, καὶ Μυστηρίων κενοῦντας τὴν δύναμιν· ὅθεν, Πάναγνε, καὶ νῦν τοὺς πιστοὺς στερέωσον, ἐν ἡθει Ὁρθοδόξῳ καὶ κραταίωσον.

Μετὰ τὸν Πολυέλαιον. Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγγέλων οἱ χοροί, καὶ Ἁγίων οἱ δῆμοι, ἐν Πόλῳ σὺν Ὑμῖν, συνευφράνθησαν σφόδρα, Πατέρες θεοφώτιστοι, τῆς Ἐνάτης οἱ σύεδροι, οἱ πατάξαντες, τῶν φιλοσόφων αἱρέσεις, καὶ ὄφρῦν αὐτῶν, καταβαλόντες ἐν γνώσει, ὡς Λόγου διάκονοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁφθεισα ἐμφανῶς, τῷ σοφῷ Γρηγορίῳ, θεόνυμφε Ἄγνή, κατεπλούτησας τοῦτον, τῆς Χάριτος τοῖς κύμασι, καὶ Προφήτου ὑπέροτερον, σὺ κατέστησας, ἵνα προστῇ τῶν Συνόδων, καὶ τὸ ἄκτιστον, ἐνεργειῶν τῆς Τριάδος, κηρύξη ἐν Πνεύματι.

Εἶτα, ὁ Ἄμωμος καὶ τὰ Εὐλογητάρια.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου.

Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. Τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ...

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Εἶτα, οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν Εἰρμῶν

καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων Πατέρων οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκί-
οις.

Ωιδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Παράκλητον Πνεῦμα, φωτιστικαῖς, θείαις ἐνεργείαις, τοῦ νοός μου τὸ δυσαιγές, λῦσον καὶ παράσχου εὐδωρίαν, ὡς ἂν ὑμνήσω Πατέρας θεόφρονας.

Ἐνάτην τὴν Σύνοδον οἱ πιστοί, ἐν γνώσει καλοῦμεν, ἀληθῶς Οἰκουμενικὴν, ὅτι ἐν τῇ πόλει Κωνσταντίνου, ἀναξ καὶ κληρὸς τὸ δόγμα διέσωσαν.

Βαρλαάμ, Ἀκίνδυνον, Γρηγορᾶν, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, συναχθέντες ὑπερορᾶν, ὥρισαν τοὺς ἄνω φιλοσόφους, τοὺς θεοπτίαν ὡς φάσμα κηρύττοντας.

Θεοτοκίον.

Θεόνυμφε Ἄνασσα Οὐρανῶν, λύτρωσαι σὰ τέκνα, ἐκ τῆς λύ-
μης αἰρετικῶν, τῶν τὰς ἐμπειρίας ἀρνούμενων, καὶ αὐθεντίαν
Πατέρων θεώσεως.

Ἰδιὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τῆς Ἐνάτης Συνόδου, φωταγωγοὶ πάνσεπτοι, φάος τὸ Θαβώ-
ρειον σθένει, ὁμολογήσατε, Τριάδος τῆς Τριφαοῦς, ὑπάρχειν ἄ-
κτιστον χάριν, καὶ τοῦ Βαυλαὰμ σαθρά, ἤρατε δόγματα.

Ἐγκωμίων τὰ στέφη, πανευλαβῶς τίθεμεν, τῇ σεπτῇ χορεία
Πατέρων, φρουρῶν τῆς πίστεως, ἣτις σιγὴν τοῦ νοός, ὁδὸν θεώ-
σεως ἔφη, καὶ ἐπεσφραγίσατο, τόμον θεόπνευστον.

Ἰεροῦ Γρηγορίου, ὄσιακὸν σύγγραμμα, ὅπερ ἐν τῷ Ὄρει ἐγρά-
φη, πείρα θεώσεως, περὶ εὐχῆς νοεράς, ἀσκητικῶς διαγόντων, ἐν
Συνόδῳ Ἅγιοι, ἐπεκυρώσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐν γαστρὶ σου Παρθένε, τὸν Παντουργὸν Κύριον, σάρκα δι' ἡ-
μᾶς εἰληφότα, ξένως συνέλαβες, καὶ τὸ παλάτιον, τοῦ Θεανθρώ-
που ἐγένου, χάριτος τοῦ Πνεύματος δι' ἐπελεύσεως.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, καθωπλισμένοι, φιλοσόφους ἄφρονας,
κατεπαλαίσατε στερόρως, ἐν τῇ Συνόδῳ πανόσιοι, τὴν νοεράν ἡ-
συχίαν ἐξάραντες.

Δόξα. Κάθισμα τοῦ Τριωδίου (τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου)

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀσκηθεὶς καθαρότητι, λογισμῶν καρδίας, Πατέρων ἔξαρχε, νηπτικώτατε Γρηγόριε, αἴγλης θεοπτίας κατηξίωσαι.

Ἰεροῖς συστοιχούμενος, τῶν πρὸ σοῦ Πατέρων, σεπτοῖς συγγράμμασιν, Οὐνιτῶν τὰ φληναφήματα, βλάσφημα, θεόφρον, ἐναπέδειξας.

Τῇ ἐμπνεύσει τοῦ Πνεύματος, ἐν σεπτῇ Ἐνάτῃ, Συνόδῳ Ἁγιοι, Βασιλεὺς τε καὶ Ἐπίσκοποι, ἄκτιστον τὴν χάριν ἀπεφήνασθε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανίου φρονήματος, πλήσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε Παμμακάριστε, καὶ τοὺς λύκους ἀποδίωξον, ἐκ τῆς τοῦ Υἱοῦ σου ποιμνης, Ἄχραντε.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Τόλμη μιᾶρᾶ, οἱ φρενόπληκτοι φιλόσοφοι, χάριν ἀπεφήναντο κτιστὴν, καὶ ἐν τούτῳ τοῦ Δεσπότητος τῷ προσλήμματι.

Ἦισχυνας δεινῶς, ἱερὸν πατέρων σύναγμα, Βαρλαάμ τε καὶ Ἀκίνδυνον λυγρὰ, τῆς τοῦ Ἀντιχρίστου πανουργίας προμηνύματα.

Νήψεως εὐχῆς, χλευαστὰς σεπτὲ Γρηγόριε, ὑπηρέτας τῶν δαιμόνων ἀσεβεῖς, ἐν Συνόδῳ τῇ Ἐνάτῃ ἀπεκάλεσας.

Θεοτοκίον.

Τείχισον ἡμᾶς, Θεοτόκε Ὑπεράμωμε, τῶν κροτάφων Ἐκκλησίας ἢ στοργή, ἵνα μὴ Θεοῦ τῆς χάριτος ἐκπέσωμεν.

Ωιδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Ὑψίκομος, ὡσεὶ κέδρος ἔστηκας, παλατίῳ Βλαχερνῶν Θεοφόρε, καὶ Βασιλεὺς Ἰωάννης ἐπέστη, καὶ τὴν σοφίαν τῶν λόγων σου ἤνεσε, προσυπογράφων κατ' ἐχθρῶν, τὴν δικαίαν κατάγνωσιν, Ὅσιε.

Ἐξέπληξας, τοὺς παρόντας Ἄγιε, τῆς θεώσεως λαμπρᾶ ἐμπειρία, ὅτι εὐχῆς τῇ προσόδῳ, ἐλάλεις, καὶ νοερᾶς σιγῆς, Πάτερ, ταῖς πτέρυξι, φωτὸς ἀκτίστου κοινωνοί, καθαρῶν αἰ καρδίαι καθίστανται.

Ὁ μέγιστος Πατριάρχης Κάλλιστος, ὁ ἐν Ὄρει τῇ εὐχῇ διαπρέψας, καὶ Ἰωάννης φιλόθεος ἄναξ, ὁ συγκαλέσας Πατέρων τὴν σύναξιν, ἐκύρωσαν τόμον τὸν σόν, ἐν Ἐνάτῃ Συνόδῳ, Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ἐλέησον, εὐσεβῶν τὰς φάλαγγας, Παναγία Κυριώνυμε Κόρη, τῶν θλιβομένων ἐν ὄψει πληθύος, αἰρετικῶν τῶν λαλούντων τὰ βλάσφημα, καὶ μεταιρόντων ἀσεβῶς, τῶν Πατέρων τὰ πάντιμα ὄρια.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τοὺς θεοφθόγγους νῦν Πατέρας εὐφημήσωμεν, καὶ ἐν ὧδαῖς καὶ ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν, τοὺς προσμέλψαντας συμφώνως ἐν τῇ Συνόδῳ, θεογνωσίας θεῖον ἄσμα ἐμμελέστατον, ταῖς ἀκτίστοις δωρεαῖς Θεοῦ τῆς χάριτος, οἷς καὶ ἄδομεν· χαίροις, Πατέρων Ἐνάτης θριάμβευσις.

Ὁ Οἶκος.

Ἄπασα ἐν Συνόδῳ, ἡ πληθὺς τῶν πατέρων, ἐλθοῦσα ἐν τῇ Ῥώμῃ τῇ Νέα, Γρηγορίου σεπτὰς διδαχάς, περὶ ἀκτίστου Φωτὸς τῆς θεότητος, ἐν τόμῳ ἐπεκύρωσαν· δι' ὃ καὶ εὐφημοῦνται οὕτω·

Χαῖρε, ἡ Σύνοδος αὐθεντίας·

χαῖρε, φωστήρων ὁ γαλαξίας.

Χαῖρε, θεοφθόγγων Πατέρων τὸ σύναγμα·

χαῖρε, τῶν πατρῶων δογμάτων κρηπίδωμα.

Χαῖρε, ὅτι ὁ Γρηγόριος προεξάρχει εὐσθενῶς·

χαῖρε, ὅτι ὁ λατινόφρων κατησχύνθη κραταιῶς.

Χαῖρε, λαμπρὰ χορεία νοερᾶς ἐργασίας·

χαῖρε, ἀποκαλύψεις ἡ δεχθεῖσα τὰς θείας.

Χαῖρε, ψυχῆς εὐεκτούσης θέωσις·

χαῖρε, ἀκτίστου φάους ἡ θέασις.

Χαῖρε, κτιστὴν ἀπορρίψαντες χάριν·

χαῖρε, λοιμῶν οἱ πατάξαντες γνώμην.

Χαίροις, Πατέρων Ἐνάτης Θριάμβευσις.

Τὸ Συναξάριον.

Τῇ Β' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐνάτης ἐν ταῖς Βλαχέρναις συνελθούσης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐπὶ τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Ἰωάννου ΣΤ' Καντακουζηνοῦ καὶ Πατριαρχοῦντος δὲ τοῦ ἀγιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Νέας Ῥώμης Καλλίστου Α', ἐν σωτηρίῳ ἔτει χιλιοστῶ τριακοσιοστῶ πεντηκοστῶ πρώτῳ (1351).

Στίχοι. Σεπτοὶ φρυκτωροὶ τῆς Ἐνάτης Συνόδου,

Ὑμνηταῖς Ὑμῶν χάριν νήψεως δότε.

Ὑπόμνημα

Οἱ Ἅγιοι οὗτοι Πατέρες μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀγιώτατον ποιμενάρχην Θεσσαλονίκης Γρηγόριον Παλαμᾶν, ἀπρόσιτον μὲν εἶναι τὴν Οὐσίαν τῆς Θεότητος ἐκήρυττον, μεθεκτὰς δὲ τὰς ἀκτίστους ἐνεργείας ταύτης. Ὡσαύτως τὴν τῶν ἱερώς ἡσυχάζοντων ἐν ταπεινώσει καὶ ἀσκήσει ὁδόν, ὡς ὀδηγοῦσαν διὰ τῆς νοεραῆς σιγῆς εἰς τὴν θεάν τοῦ ἀκτίστου φωτός καὶ εἰς τὴν θέωσιν τῶν ἀσκουμένων Συνοδικῶς ἀπεδέξαντο. Βαρλαάμ δέ, Γρηγορᾶν τε, καὶ Ἀκίνδυνον, τοὺς λέγοντας, κατ' ἐπήρειαν τῶν Λατίνων, ὅτι ἡ Θεότης εἶναι πάντῃ ἀπρόσιτος, κτισταὶ δὲ αἱ ἐνεργεῖαι ταύτης, καὶ τὸν ἱερόν Γρηγόριον καὶ τοὺς ἡσυχαστὰς χλευάζοντας, ὡς ὀρῶντας φάσματα, γινόμενα καὶ ἀπογινόμενα, καὶ οὐχὶ φῶς ἀκτιστον, τούτους καὶ τοὺς ὅμοια φρονοῦντας, ὡς αἰρετικούς ἀναθεμάτισαν καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπέκοψαν, τῇ συμφώνῳ γνώμῃ τοῦ τε εὐσεβοῦς ἀντοκράτορος Ἰωάννου ΣΤ' Καντακουζηνοῦ, καὶ τοῦ νηπτικοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Καλλίστου Α', καὶ πάντων τῶν παρευρεθέντων Ἁγίων Πατέρων, Ἱεραρχῶν, ἡγουμένων καὶ λαϊκῶν.

Τούτων τῶν Ἁγίων Πατέρων, τῶν κρατυνάντων τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν καὶ παράδοσιν ἐν τῇ Ἐνάτῃ ταύτῃ Ἁγία καὶ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ταῖς ἱεραῖς παρακλήσεσιν, ὁ τῶν ὄλων Κύριος καὶ Θεός, ὁ εἰπὼν «Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν» ἀξιοῖ καὶ ἡμᾶς διακρατεῖν, κηρύττειν καὶ φυλάττειν ἀμώμητον τὴν αὐτὴν πίστιν καὶ παράδοσιν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἐπιτομή ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἰερώνικον στέφος, ὁ λαβὼν ἐν Συνόδῳ, στερόρῃ Γρηγόριε, κατέγνωσας τὰς πλάνας, ἐφ' ἅπαξ τῶν Λατίνων, σὺν Πατράσιν ὁμόφροσι, μεθ' ὧν δυσώπει Χριστόν, τυχεῖν ἡμᾶς ἐλέους.

Ἐπὶ βήματος ἔστης, Βλαχερνῶν ἀνακτόρῳ, σεπτῇ Γρηγόριε, ἐνώπιον δὲ πάντων, ὑπὲρ ἡσυχάζόντων, τὸν σὸν τόμον ἀνέγνωσας, καὶ τῶν Πατέρων ψυχάς, ἐστήριξας σοῖς λόγοις.

Πειρασμοὺς ἀφορήτους, ἐργατῶν ἐκ τῆς πλάνης, Πάτερ, ὑπέμεινας, δεινῶς συκοφαντούντων, τὴν θέασιν τοῦ φάους, τοῦ ἀκτίστου ὡς φάσματος, ἀλλ' ὁ Πατέρων χορὸς, σέ ἤνεσεν ἐμφρόνως.

Θεοτοκίον.

Κραταιῶς ἡμᾶς ἔχειν, ἐν τῷ βάθει καρδίας, Χριστοῦ τὸ ὄνομα, τὸ κεχαριτωμένον, Θεοκυῆτορ Κόρη, καταξίου τοὺς δούλους σου, καὶ δὸς ἀνδρείαν ψυχῆς, παλαίσμασιν ἐν θείοις.

Ἐπιτομή η'. Τὸν Βασιλέα.

Μύρον ἐκπέμπει, ἡ σεβασμία σορός σου, ὦ Γρηγόριε, ἡσυχαστῶν τὸ κλέος, ἀκτίστοις ἐνεργείαις, Θεοῦ τοῦ Τρισαγίου.

Λατινοφρόνων, καινοτομίας ἐκρίπτεις, ἱερὰ τῶν Πατέρων χορεία, καὶ ἐν τῇ Συνόδῳ, τῆς ποιμνῆς ἀποκόπτεις.

Ἡ συνοδία, τῶν θεοφόρων Πατέρων, τῆς Ἐνάτης, πρεσβείαν ποιεῖτε, ὅπως καταδίκης, τῶν χλιαρῶν ῥυσθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Ναὸν ποιήσαις, τῆς Παναγίας Τριάδος, Θεοτόκε τοὺς σὲ προσκυνοῦντας, καὶ ἀεὶ βοῶντας, τὸ σκότος φώτισόν μου.

Ωιδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰάσεων ὀμβρίζει, χάριτας καὶ μύρον, τοῦ Γρηγορίου τὸ ἅγιον σκήνωμα, ὃ τῆς Ἐνάτης Συνόδου, κυροῖ διάγνωσιν.

Φῶς πέμψον οὐρανόθεν, θεοφεγγές χορεία, τῶν θεοφόρων Πατέρων τοῖς τέκνοις σου, τοῖς εὐσθενῶς μαχομένοις, ὑπὲρ τῆς πίστεως.

Ἰδέτωσαν Λατῖνοι, τῶν Ὁρθοδόξων δόξαν, ἐν τοῖς συγχρόνοις Ὁσίοις πλουτήσασαν, ἡσυχασμοῦ τῇ πορείᾳ, τοῖς ἀγιάσασιν.

Θεοτοκίον.

Ἡ πρώτη τῶν Παρθένων, εἰς Ἁγία Ἁγίων, ὡς ἡσυχάστρια ζήσασα Ἄχραντε, τοῖς παρθενεύουσι δώης, ἀκτῖνας χάριτος.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής...

Ἐξαποστειλάρια. Αναστάσιμον, τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ τοῦ
Ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Χορεία θείων φωστήρων, ἐξάρχοντος Γρηγορίου, ἐν τῇ Ἐνάτῃ
Συνόδῳ, τοῦ Παρακλήτου ἐμπνεύσει, Βαρλααμίτας καθεῖλε, ἐν
σωστικῇ διαγνώσει.

Θεοτοκίον.

Ἡ Χώρα τοῦ Ἀχωρήτου, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, Ναοῦ τοῦ θρό-
νου τῆς Δόξης, θυμιατήριον χρυσοῦν, ἡσυχαστὰς κατευφραίνει,
ἐν Οὐρανῶν εὐωδία.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστώμεν Στίχους η', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀνα-
στάσιμα β', τῶν Ἁγίων Πατέρων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου γ'.

Τῶν Ἁγίων Πατέρων Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Θεῖοι Ἱεράρχαι Ὅσιοι, τοῦ Βαρλαὰμ τὰς βολάς, ἀντικρούσαν-
τες χάριτι, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀνεδείχθητε πρόμαχοι, σεπτῶν
δογμάτων, ἀγίας πίστεως, Ὁρθοδοξίας τε πύργοι ἄσειστοι. Ὅθεν

πρεσβεύσατε, τῷ Δεσπότη Ἄγιοι, χάριν πολλήν, δοῦναι τοῖς γε-
ραίρουσιν, Ὑμᾶς ἐν ἄσμασι.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄγιοι Πατέρες πάγκαλοι, ἐν Συνεδρία σεπτῇ, φιλοσόφους
τοὺς ἄφρονας, ἐμπειρία χάριτος, κραταιῶς κατεβάλετε. Κοινῇ δὲ
ψήφῳ ἐναπεκόψατε, τῆς θείας ποιίμνης, ὡς σκευὴ δύσφημα, καὶ
λύμης γέμοντα, ἐπηρεία δαίμονος· ὅθεν Ὑμᾶς, πίστει μεγαλύνο-
μεν, καὶ μακαρίζομεν.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, ἐν τῷ Ὄρει
τοῦ Ἄθωνος, ὁ κλεινὸς Γρηγόριος, ἱερῶς ἐφησύχαζε, αἰεὶ κραυγά-
ζων, πρὸς τὸν ποθούμενον, φώτισον σκότος ἐμὸν καὶ πέμψον μοι,
φῶς τὸ γλυκύτατον, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, οὗ περ τυχῶν, θεο-
πτίας ἄγγελος, ἡμῖν γεγένηται.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Πῶς ἐπαξίως ὑμνήσωμεν τὴν θεοσεβῆ ὑμῶν ἔνστασιν, πρὸς
τὰς τῶν λατινοφρόνων βολάς, Πατέρες ὀσιόφρονες; Ἀκούσαντες
γὰρ Γρηγορίου τοῦ Ἱεράρχου, περὶ θεώσεως δι' ἀκτίστων ἐνεργει-
ῶν, ἐμπειρία λαλήσαντος, καὶ τὴν ὁδὸν ἀγωγῆς τῆς καθ' ἡσυχίαν
προβαλλόμενον, σύμψηφοι κατέγνωτε, αἰρετιζόντων τὰς πλά-
νας, καὶ Ὁρθοδοξίαν ἐστηρίξατε. Ὅθεν κατὰ μέθεξιν ἐν τῷ βίῳ
ὑμῶν θεωθέντες, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκετεύσατε, ἀξιωθῆναι καὶ ἡ-
μᾶς, τῆς αἰωνίου μακαριότητος.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΗΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ

Τὰ τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος
τῶν Πατέρων ἢ στ' Ὀιδή.

Μεγαλυνάριον.

Χαίρετε φωστῆρες ἀειλαμπεῖς, Ἐνάτης Συνόδου, Ἐκκλησίας οἱ
ἀκλινεῖς, στῦλοι καὶ προστάται, τῶν ἱερῶν δογμάτων, τὰς τῶν
Λατινοφρόνων, πλάνας συντρίψαντες.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ κα-
λός).

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

[Ὁ τῆς ἱερᾶς ἐνστάσεως! Ὁ Νέας Ῥώμης ταγός, Βασιλεὺς εὐσεβέστατος, Ἰωάννης ὁ λόγιος, ἐν τῇ Ἐνάτῃ Συνόδῳ ἔφησεν, ὅς διὰ πίστιν, Χριστοῦ ἀμόλυντον, ἔτοιμον ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸ τὸ αἷμα του, δοῦναι, εἰ δεῖ, ἵνα μὴ σεισθήσεται, δογμάτων θέμεθ-
λον.]